

Posudek diplomové práce

Název diplomové práce : *Poetika Jacquesa Préverta a využití jeho poezie vo výučbe francúzskeho jazyka*

Autorka : Martina Hornišová

Vedoucí práce : Dr. PhDr. Renáta Listíková, MCF

Diplomantka se zajímala o poezii Jacquesa Préverta již v bakalářské práci. Ve své diplomové práci toto studium obohatila o širší umělecký kontext a umělecké kontakty tohoto francouzského básníka, především se surrealisty, o jeho texty k šansonům a také o úspěšnou tvorbu scénaristickou ve spolupráci s avantgardním francouzským režisérem Marcelem Carné. Ve druhé části DP se potom diplomantka soustředila na didaktické využití poezie a písně ve výuce francouzského jazyka. Nejde jen o teoretické úvahy, autorka zároveň vypracovala několik konkrétních příkladů a didaktických materiálů pro různé úrovně výuky francouzského jazyka s možností jejich přímého uplatnění ve škole. V didakticko-teoretické části však autorka založila svůj výklad především na citacích odborných autorit, postrádáme proto větší podíl jejich samostatných úvah a závěrů.

První kapitola diplomové práce se věnuje dobovému umělecko-estetickému kontextu, i když jen stručně a schematicky. Celková atmosféra a počiny surrealismu a jeho protagonistů by si zasloužily podrobnější studii, stejně jako Prévertův podíl na surrealistické tvorbě a důvody, proč nakonec surrealistický proud opustil. Podobně je pouze v obecné rovině charakterizována scénaristická tvorba francouzského básníka a jeho nesporný přínos pro francouzskou filmovou kulturu již meziválečného, především však poválečného období. Škoda, že se diplomantka omezila převážně na jen konstatování kvality a novátorství Prévertových scénářů a rezignovala na podrobnější studium estetických kvalit zmiňovaných filmů ; zcela však chybí jejich přehledná chronologie a data vzniku.

Naproti tomu kapitoly o Prévertově poezii a písňové tvorbě, charakteristické rysy jeho poetiky - formální, tematické a lexikální – jsou zpracovány podrobněji a se zaujetím.

V úvodu k praktické didaktické části autorka akcentuje skutečnost, že práce s Prévertovými básnickými texty ilustruje lexikální bohatost a rozmanitost autentického živého jazyka, ale zároveň uvede studenty do francouzské poezie 20. století a dá nahlédnout do oblasti francouzské kultury související se specifickým žánrem šansonu. To vše jsou významné motivační faktory, které by neměly ve výuce cizího jazyka chybět. I když se učitelé i žáci zařazení poezie do výuky nezřídka ostýchají či obávají, poezie J. Préverta by mohla tento názor změnit, jak to prakticky dokazují její pedagogické listy.

Vzhledem k hojným citacím a interferencím francouzštiny, češtiny a slovenštiny, není vždy zřejmé, zda autorka pracuje s českým originálem a sama překládá citace do slovenštiny nebo zda byla publikace vydaná i slovensky (napr. s. 13 pozn. pod čarou č. 9), ostatně některé překlady autorky z francouzského originálu jsou rovněž diskutabilní (za všechny např. s.13 „snenie ženy o jemných diskretných svetielkach v domčekoch, ruší prúd svetla.... Ví autorka, co znamená „maison close“? určite to není poetický „domček“ ; nebo s.14 pozn. č. 13 ; s. 15 „Drôle de drame“ není „Smiešna dráma“, ale „čudná“).

Slečna Hornišová využila možnosti napsat DP ve svém rodném jazyce, vyjadřuje se kultivovaně, pracuje s poznámkovým aparátem a bohatou odbornou literaturou, i když by ji byla mohla využít k větší podrobnosti a erudovanosti svého výkladu a analýz.

Diplomová práce však splňuje požadavky na ni kladené, proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 9. ledna 2012

Renáta Listíková, vedoucí DP